

Altijd in beweging!

De Blauwvleugelsprinkhaan geeft de voorkeur aan schrale, drogere gebieden met weinig begroeiing. De binnenduinen zijn voor hem een ideaal leefgebied.

Bron: Frank Hecker

Er is geen strand en geen woestijn – maar een duin is hier wel! Want hier, in het binnenland, is tijdens de laatste ijstijd een bijzonder natuurverschijnsel ontstaan: aan het einde van de ijstijd was de brede oerbedding van de Maas grotendeels drooggefallen. De wind blies de lichtere zandkorrels uit de droge rivierbodem in oostelijke richting en deponeerde dit stuifzand op hopen van soms wel vijf meter hoog. Als de mensen in de 19e eeuw geen bomen in deze omgeving hadden geplant, dan waren deze duinen nu nog altijd aan de wandel!

De vegetatie bewijst hoe sterk de bewegingsdrang van deze zandverstuivingen is. Omdat hun vorm steeds verandert en het zand zich steeds verplaatst, moeten de planten die erop groeien ook "mobiel" zijn. Een plantendek kan slechts korte tijd op dezelfde plek standhouden. In het volgende jaar vormt zich op een andere plek nieuwe aanwas uit zaad dat in het zand is terechtgekomen en zich mee heeft verplaatst. Zo bevolkt deze voortdurende pioniersgemeenschap de duinen steeds opnieuw. De pionierplanten zijn en blijven steeds de eerste en enige planten, want zij kunnen nooit lang genoeg blijven om de omgeving geschikt te maken voor andere vegetatie.

Buntgras moet zich steeds opnieuw uitzaaien omdat het in de koude winter meestal bevriest. Het groeit uiterst langzaam en valt door zijn lage gehalte aan voedingsstoffen niet in de smaak bij schapen.

Bron: Frank Hecker